

Endevina

Les coses més quotidianes també poden ser obres d'art...

La solució la podeu buscar al proper butlletí.

El concurs anual

Amb l'arribada de l'hivern, arriba el concurs de carabasses, enguany els triomfadors són els de cal Xacó.

Les solucions a l'Aixada 5

Molt segures no ho són aquestes escales però són característiques de les torres de la guixera.

Link d'accés a la Biblioteca Nacional de Catalunya: <http://www.bnc.cat/>

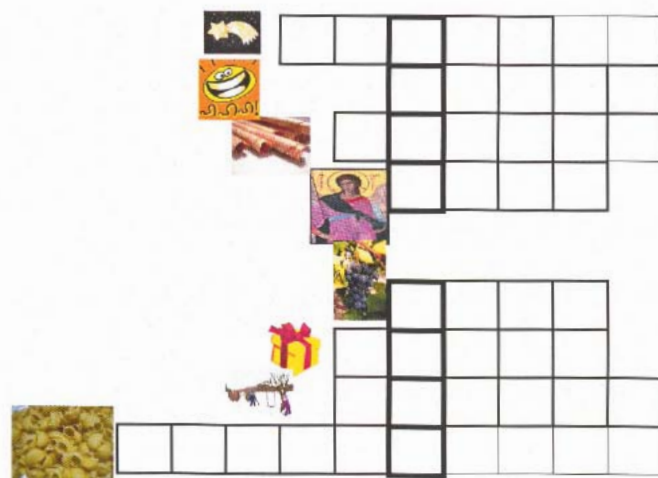
Editorial Cèlia Amorós i Mas . Rosa Gairal i Llaveria . Mònica Just i Rosals . Cristina Sanvisens i Cabré
Coordina l'Associació d'Excursionisme i Coneixença de l'Entorn de Pradell

NOTA : Si voleu rebre l'Aixada al vostre correu electrònic o patrocinar-la, envieu-nos la petició a laixada@yahoo.es

Cost 1€

Qui arribarà aviat?

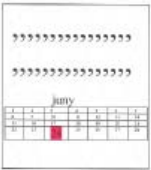

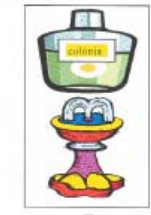

Gemma i Joan

3	8	2	1	9	6	5	7	4
7	6	5	3	2	4	9	1	8
1	9	4	7	8	5	3	2	6
9	4	1	6	3	8	2	5	7
8	3	7	5	1	2	6	4	9
5	2	6	4	7	9	1	8	3
4	7	3	2	6	1	8	9	5
2	5	8	9	4	3	7	6	1
6	1	9	8	5	7	4	3	2

Les dites

Nadal en dijous, crema l'arada i ven els bous.
La pluja abans de Nadal, per mitja pedregada val
De Nadal a Carnestoltes, set setmanes desimbotles
Si vols ceba de diner, planta-la al gener
Vols conèixer el gener? Mira l'ametller!
Pel gener el camp llaurar, la vinya podar, i el vi trascolar!

 1	 2	 3	
 4	 5	 6	

1. La Roca Roja
2. Les Comes Joanes
3. El Pont del Pas
4. La Font del Peli
5. El Puig de la Font
6. Les Serres

L'AIXADA

Edició trimestral

PRADELL, DESEMBRE 2008

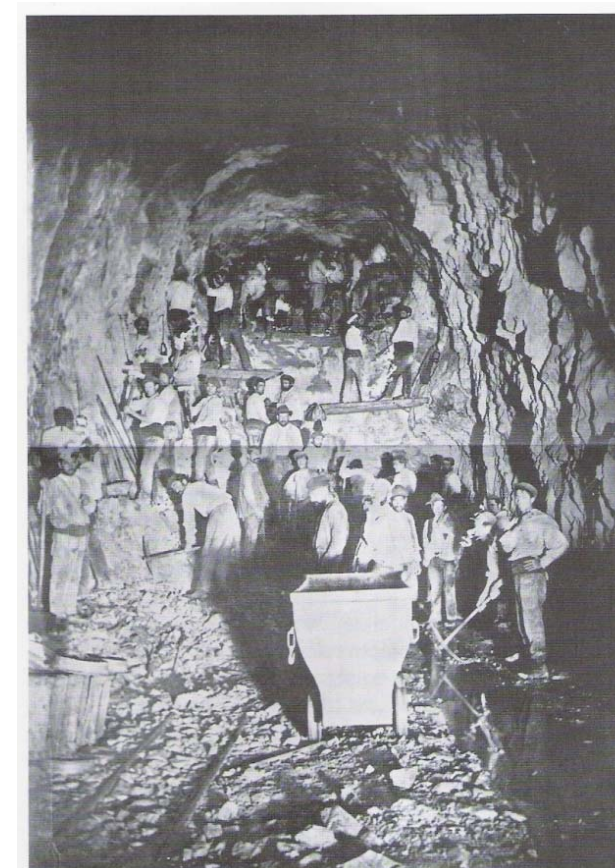
Sortint de la foscor

L'octubre de 1883 va començar la construcció del túnel de ferrocarril de l'Argentera, de 4.043,75 metres, per la Companyia dels Ferrocarrils de Tarragona a Barcelona i França, i sota la direcció de l'enginyer en cap Eduard Maristany i Gilibert. Fou una important obra d'enginyeria que s'inaugurà el 1890, i fou el més llarg de la península ibèrica fins a l'1 d'octubre de 1957, any en que s'inaugurà la nova línia ferroviària de Renfe de Zamora a Galícia.

La línia entre Reus i Marçà es va posar en funcionament el 1890, entre Marçà i Móra la Nova el 1891 i entre Móra i Faió el 1892, aquest últim tram va ser modificat quan es va fer l'embassament de Riba-roja als anys seixanta del segle XX.

Pel projecte del túnel, en Maristany va escriure El túnel de la Argentera. Tratado de construcción de túneles, que es va convertir en obra de referència per a la construcció de nous túnels. L'enginyer va esdevenir tant notable que el 18 de juny de 1918 el rei Alfons XIII el nomenà Marquès de l'Argentera. Va ser un home avançat a la seva època, preocupat per les innovacions tècniques d'altres països, models de gestió, assajos i deixà un llegat molt important en la història dels ferrocarrils.

A tall d'exemple, Maristany estudia la il·luminació de les mines per aplicar-la en l'excavació de túnels, analitzant els tipus de làmpades i els combustibles habituals. Les primitives són susceptibles als cops i caigudes, amb el temps es tornaren més segures. Els combustibles derivats de quitrans de carbó o de petroli necessiten sortida d'aire forçada, per tant, són més apropiats els vegetals. Cal controlar la quantitat d'oli que un miner necessita, si en gasta més, és a càrrec seu. Per 10 hores de treball, 0,25 ptes. per dia. Als moments de màxima activitat podia haver-hi un total de 150 làmpades

Túnel de l'Argentera (t.m. de l'Argentera, Baix Camp, i de Pradell de la Teixeta, Priorat). Interior en construcció. Extret d'E. Maristany (1891).

d'oli enceses. L'excavació es reforça la llum amb corrent elèctric amb làmpades d'arc voltaic, amb una màquina Dinamo Gramme L5, i amb 10 llums d'arc Puydt. Des del 1875, a Espanya, s'estaven utilitzant sistemes d'enllumenat elèctric, sobretot en instal·lacions industrials.

Tot i així, com s'acaba, la llargada del túnel era un perill per als maquinistes de les màquines de vapor que duien posades les mascaretes per poder creuar-lo.

Gràcies Lluïsa per la foto. Des de l'aixada dir-vos i desitjar-vos que comenceu l'any 2mil9, amb tanta il·lusió com la que nosaltres posem en cada nova Aixada.

Carta als Sants Patrons

Estimats SANT MIQUEL, i SANTA MARIA MAGDALENA:

És la primera vegada que tinc ganes d'escriure-us tot i que fa més de cinquanta anys que ens coneixem. Junts hem anat, any rere any, formant part de la història del nostre poble, de la mateixa manera que ho feren els avantpassats nostres.

Per mi sempre heu estat el referent de les meves arrels, sempre us he estimat, venerat i acompanyat en totes les vostres festes (i això que n'he passat de tots colors).

SANT MIQUEL, et recordes de l'any que no vaig poder venir? Eren raons de pes! Estava prostrada en un llit, apartada d'un fill molt petit amb la incertesa i la por de potser no tornar-lo a veure. (ja saps com de dur va ser).

Però en aquells moments m'ajudares a entendre que s'han de saber valorar tots i cadascun dels dies de la nostra vida, ja que són diferents, irrepetibles i sobretot irrecuperables. Hem de saber-los viure cada un d'ells amb la màxima intensitat, com si fos l'últim. No els podem malgastar en tonteries perquè ningú sap quants ens en queden.

Hem de saber reciclar les deixalles de la nostra vida, posar cada cosa on li correspon, entendre que no tot es pot posar al mateix sac i així serem més legals amb nosaltres i els demés.

Em sap molt de greu veure com passem de les vostres festes sense pensar que són molt més que això. És un llegat transmès de pares a fills, des de que el poble és poble, fins arribar a nosaltres, i tenim el deure i la obligació de seguir-lo tirant endavant. Els hi devem a totes aquelles persones que ens han precedit, que hem estimat i que ens passaren el relleu confiant amb nosaltres. Hem de saber ser forts com ells, pensant que no varen ser millors els seus dies que els nostres, sinó al contrari.

Perdoneu el meu atreviment per escriure-us, però vull que sabeu que per mi esteu per damunt de qualsevol cosa, ja siguin mals entesos, rancúnies o enveges. Us demano que em doneu fermesa i l'alegria necessària per a poder seguir cridant amb goig.

Visquin SANT MIQUEL i SANTA MARIA MAGDALENA !

Montserrat Más Vaqué

F.S. Pradell

PREFERENT CATALANA CAMPIONAT DE LLIGA 2008/2009
Grup 6 / Jornada 1

Pos	Equip	J	CASA	FORA	GF	GC	Punts				
			G	E	P	G	E	P			
1	L'ALDEA CFSF RTE. ULLALS "A"	13	4	1	2	6	0	0	75	40	31
2	ALFORJA, CFS "A"	13	4	0	1	6	1	1	61	29	31
3	VALLS FUTSAL "A"	13	6	1	2	3	0	1	57	39	28
4	SALOU CFS "B"	12	4	0	1	5	1	1	49	31	28
5	PLAYAS DE SALOU CFS "A"	13	6	0	1	2	2	2	69	47	26
6	CAN VICENÇ LA PINEDA FS "A"	12	2	2	2	4	0	2	49	44	20
7	VINYOLS FS TALLER ALBERT "A"	12	3	1	2	3	0	3	48	45	19
8	FINCAS LEGNA REUS "A"	13	2	0	3	4	1	3	75	64	19
9	PRADELL, FS "A"	13	4	0	4	2	1	2	62	59	19
10	ANGELS AMPOSTA CE "A"	12	5	0	1	1	1	4	41	41	19
11	REUS FUTSAL AE "A"	13	4	0	2	1	1	5	47	61	16
12	RIUDOMS AE - FLACOBS "A"	11	2	0	3	3	0	3	46	60	16
13	MORA D'EBRE CFS "A"	13	3	0	2	2	0	6	58	67	16
14	MONT-ROIG CE "A"	13	2	1	4	2	1	3	52	62	14
15	LA POBLA MAFUMET CFS "A"	13	3	2	2	0	0	6	38	75	11
16	EL MORELL CFS "A"	13	1	0	5	1	1	5	54	71	7
17	MEDITERRANI CAMBRILS G.SIRVENT "A"	13	2	1	4	0	0	6	30	53	7
18	MONTBLANC AE FS "A"	13	1	1	5	1	0	5	55	78	7

CLASSIFICACIO MAXIM GOLEJADORS

Preferent Catalana Grup 6

21	ADELL ABADIA RUBEN	PRADELL, FS
19	TRAGUANY MINGUELL SERGI	VALLS FUTSAL
19	ALAÑA PELEJA IVAN	VINYOLS CD FS
18	LOPEZ QUIÑONES SERGIO	MORA D'EBRE CFS
18	ANGUERA JUST ANDREU	PLAYAS DE SALOU, CFS

L'equip del Pradell F.S. tot i fer un bon començament de temporada per poder assolir l'objectiu de l'ascens, s'ha trobat uns entrebancs. Tot i tenir el màxim golejadors de la competició Ruben Adell Abadia amb 21 gols amb 13 partits dels quals el jugador na disputat 10. No te la solidesa defensiva que sempre s'ha caracteritzat amb aquest equip on fer-li més de 3 gols per partit era casi impossible, possiblement es degut a el canvi de sistema que habitualment estaven acostumats a jugar i que tants bons resultats havia donat i on al contra atac acabava de rematar els seus equips rivals on destacaven varis golejadors de l'equip. Així doncs avanç d'acabar la primera volta de la competició els objectius varien i l'equip a d'intentar redreçar la situació i mirar d'anar partit a partit per intentar posar-se entre els 5 primers tot i que es molt difícil per la gran solidesa dels primers equips.

La cuca de llum

Hi havia una vegada, una comunitat de cuques de llum que vivien en l'interior del tronc d'un altíssim lampati, un dels arbres més majestuosos i vells de Tailàndia. Cada vespre, quan tot es quedava a fosques i només es sentia el murmur del riu, totes les cuques de llum abandonaven l'arbre per omplir el cel de centelles. Jugaven a fer figures amb les seves llums ballant en l'aire per crear un inacabable espurneig més brillant i espectacular que el d'un castell de focs artificials.

Però entre totes les cuques de llum que vivien en el lampati, n'hi havia una molt petita a qui no li agradava sortir a volar. Tan la seva àvia, com els seus pares, germans i amics esperaven ansiosos l'arribada del capvespre per sortir de casa i brillar en la foscor. S'ho passaven tan bé que no entenien com la petita cuca de llum no els acompanyava mai. Insistien perquè sortís amb les demés a volar, però no hi havia manera de convèncer-la. -Que no vull sortir a volar!- repetia la petita cuca de llum

Tota la comunitat de cuques de llum estava molt preocupada per l'actitud de la petita. Passaven els dies i seguia tancada sense sortir de casa.

Un capvespre, quan totes les cuques de llum havien sortit a volar, l'àvia es va apropar a la petita i li va preguntar delicadament:

-Què et passa petita cuca? Per què no vols sortir de casa? Quina és la raó perquè mai vols venir a volar i il·luminar la nit amb nosaltres?

-No m'agrada volar!- respongué la petita cuca

-Però, per què no t'agrada volar i mostrar la teva llum?

-Doncs... -va explicar a la fi la cuca de llum- Per què he de sortir si amb la llum que tinc mai podré brillar com la lluna? La lluna és gran i brillant, i jo a la seva vora no sóc res. Sóc tan petita que al seu costat no sóc més que una ridícula espurneta. Per això mai vull sortir de casa i volar, perquè mai brillaré com la lluna.

-iAi, la meva cuca! -va somriure l'àvia-. Hi ha una cosa de la lluna que hauries de saber. La lluna no té la mateixa llum, cada nit és diferent. Hi ha nits en què està radiant. En canvi en d'altres s'amaga, la seva llum desapareix i deixa el seu món en la més profunda foscor.

-De veritat hi ha nits que la lluna s'amaga?

-I és clar que sí, cuca meva! Hi ha nits en què la lluna és immensa i d'altres en què és invisible. La lluna no sempre brilla amb la mateixa intensitat perquè depèn del Sol. En canvi tu, petita, sempre brillaràs amb la mateixa força i ho faràs amb la teva pròpia llum.

Des de llavors la petita cuca de llum va sortir a volar cada nit amb la seva família i amics. I així és com va aprendre que cadascú ha de brillar amb la seva pròpia llum.

Tots tenim la nostra llum, i encara que en certs moments pugui semblar que s'apaga, sempre hi és. Només hi hem de creure i veureu quines magnífiques centelles podem crear.

El soroll

Alabat sigui el soroll !
Omnipresent,
Pa nostre de cada dia.
Abans es deia "no fem soroll..."
Que coi ! A fer punyetes !
Fem-ne força ! De tota mena !
Ofeguem el sorollet amb sorollam !
Declarem-nos sorollosos militants !
Fiquem el soroll a casa,
al carrer, al camp, arreu,
així a la terra com al cel !
Visca les revolucions per minut !
Visca el tiroriro !
Ja som més de sis milions !
I si notem que amolla,
bramem ben fort,
amb brogit de motorassa,
i quedem-nos tranquilets
que de moment encara som persones
no som pas micos !

Benja 2008

Recicla

AQUÍ RECICLEM

SABÓ DE PASTILLA 3 l. aigua 4 l oli usat per reciclar 1 K de sosa càustica Un grapat de sal grossa Sis mesures de sabó líquid de màquina Una pastilla grossa de sabó, ratllada.

1) En un bol o galleda posar-hi 1l. d'aigua calenta, la sal, i de mica en mica la sosa, remenant sense parar, fins que es desfaci.

2) Quan la barreja estigui freda, s'hi afegeix la pastilla de sabó ratllada, i seguidament l'oli de mica en mica remenant sempre cap al mateix cantó, fins que es vagi espessint. Uns 20 minuts més o menys.

3) Quan estigui quasi a punt, s'hi tira el sabó líquid. I quan qualli es posa en bols.-En acabar de remenar s'hi pot afegir algun oli essencial.

Esperar un mes a usar-lo.

SABÓ LIQUID PER A TOT, rentadora o gel dutxa 4 l. Aigua 1 l. Oli usat o no 250 g. Sosa 6 o 7 l. Aigua calenta a 100°

1) En un bol gran posar els 4 l. d'aigua i la sosa remenat fins que està desfeta.

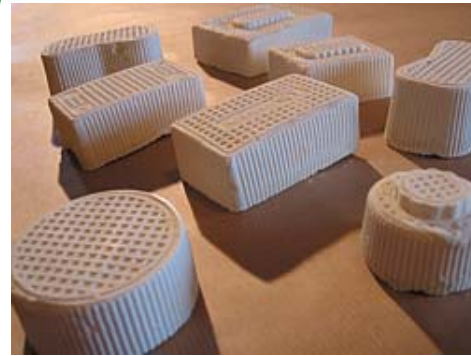
2) S'hi afegeix l'oli remenat una estona.

3) Durant quatre dies es va remenant de tant en tant.

4) Passats els quatre dies s'afegeix els 6 o 7 l d'aigua calenta, remenant enèrgicament uns minuts, i ja està fet.

5) En l'últim pas s'hi pot afegir oli essencial.

Esperar un mes a usar-lo. (Es pot provar de fer bullir l'aigua amb romaní, o altres herbes aromàtiques, a veure què passa. Fent una infusió ben forta)"

Els Reis Mags i altres tradicions nadalenques

La tradició dels Reis Mags de l'Orient és una de les més boniques i esperades de les festes nadalenques, especialment pels nens i nenes d'arreu que de ben segur ja deu fer mesos compten els dies que falten per arribar a la nit del 5 de Gener, una nit màgica.

Ens hem de remuntar fins al naixement del infant Jesús per trobar l'origen d'aquest tres personatges emblemàtics. L'Evangeli de Mateu, únic llibre de la Bíblia que en parla, no especifica quants eren, només diu que eren mags o savis que venien de l'orient per portar regals al nen Jesús. Amb els segles, aquests mags van passar a ser astròlegs i fins arribar a ser reis. A les esglésies orientals tenien diversos noms, però a l'occident els noms es van assentar al segle VIII com a Melcior, Gaspar i Baltasar.

Com cada any, els Reis Mags de l'Orient arriben a Pradell de la Teixeta ben carregats de regals la nit del 5 de Gener, encara que la festivitat es celebra el 6 de Gener, també coneguda com l'Epifania del Senyor. Aquest any, tot i que estem immersos amb un període de crisi, esperem que de regals no en faltin, i si no en porten tants, doncs una mica de pau i amor a tot el poble també serà benvinguda.

Però no només els Reis Mags ens fan gaudir d'aquest dies nadalencs tan especials. Arreu del món són molts els personatges mitològics i les tradicions que es celebren durant aquestes dates on fins i tot els més grans en deixem embolcallar per la màgia i l'alegria que transmeten els més petits. La bruixa Befana, el caga Tió, el llenyataire Olentzero... i el Pare Noel.

És aquest últim, el Pare Noel (també conegut com Santa Claus a l'importar la tradició als Estats Units), una tradició estesa mundialment, que té origen el segle IV basant-se en la vida de Sant Nicolau, bisbe de Mira, a l'Anatòlia, Turquia.

La llegenda ens presenta a Nicolau com una persona bondadosa que realitzava miracles i feia distribuir presents pels nens més pobres. Tot i que el seu nom apareix a les llistes dels bisbes que havien comparegut en el Concili de Nicea, no existeix prova material de l'existència de Sant Nicolau.

Actualment, existeix una gran controvèrsia entre alguns sectors de la societat amb el fet que els nens creguin en el Pare Noel. Alguns cristians diuen que aquesta tradició menysté els orígens religiosos i els propòsits de Nadal. Altres crítics s'oposen a Santa Claus per considerar-lo un símbol del consumisme o una intromissió en les pròpies tradicions nacionals nadalenques. Tot i així, són moltes les llars d'arreu del món o el Pare Noel cada 25 de desembre per la nit, s'intenta encabir fumera avall per omplir els mitjons que els més menuts han deixat penjats a la llar de foc m'entrés ells somien plàcidament amb els tots regals que jugaran l'endemà.

NEIX L'ASSOCIACIÓ PER IMPULSAR LA CANDIDATURA DEL PRIORAT A PAISATGE CULTURAL PATRIMONI DE LA HUMANITAT

El **paisatge** és una suma permanent de memòries, de coneixements i de pràctiques. És la materialització de la sedimentació i l'evolució, de vegades brutalment perceptibles, de vegades imperceptibles, per la seva lentitud.

El **paisatge cultural** és aquell que il·lustra la relació de l'acció humana amb un entorn determinat al llarg de la història.

Paisatge cultural patrimoni mundial és la figura creada per la UNESCO per reconèixer els valors dels espais que, d'una manera excepcional i singular exemplifiquen una tradició cultural, la utilització tradicional del territori, etc. i per això es consideren **patrimoni de la humanitat**.

La inclusió en la llista del **patrimoni mundial** implica fer conèixer, prestigiar i revaloritzar els recursos, tant els productes com els serveis, del territori reconegut. I implica el compromís del territori en la gestió respectuosa del patrimoni paisatgístic.

La comarca del **PRIORAT** concentra uns valors patrimonials singulars i molt importants en un espai geogràfic reduït i ben delimitat.

L'estreta relació entre l'activitat humana i el territori que la sustenta i la condiona, al llarg dels segles, han forjat un paisatge rural i urbà que és un mosaic representatiu de primer ordre de la nostra història col·lectiva.

Durant els darrers anys, al Priorat s'ha consolidat una consciència, cada cop més forta, de la importància que té el territori i el paisatge, no sols com part de la identitat dels prioratins, sinó com una estratègia fonamental per afrontar el futur.

Els esforços per desenvolupar eines que ajudin a gestionar el nostre patrimoni paisatgístic col·lectiu —com ara la **carta del paisatge**— en són un exemple clar.

La candidatura del Priorat a ser declarat **paisatge cultural patrimoni de la humanitat** per la UNESCO, és una gran oportunitat per refermar els valors d'aquest territori i projectar-los internacionalment.

PRIORITAT és una associació que neix de la iniciativa de les entitats de la comarca per impulsar la candidatura del Priorat a ser declarat **paisatge cultural patrimoni de la humanitat** per la UNESCO.

PRIORITAT té la voluntat d'**aglutinar totes les persones, entitats i administracions de la nostra comarca** interessades en aquesta empresa col·lectiva.

PRIORITAT assumeix la coordinació dels treballs necessaris per presentar la candidatura als organismes catalans, espanyols i mundials. Per a dur-la a terme i per poder disposar de les eines i els mecanismes adients per a l'objectiu que ens hem proposat, **l'adhesió de tots els estaments dels diferents àmbits és indispensable**.

Tots i totes podem aportar el nostre gra d'arena en aquest projecte.

PER A MÉS INFORMACIÓ - FER-SE SOCI :coord@prioritat.org - apartat de correus 98 – 43730 FALSET
n. de compte: 2013 0446 29 0200488023 de la Caixa de Catalunya

socis fundadors:

DOQ Priorat - DO Montsant
Associació d'oleicultors del Priorat (AOP)

La castanyada

A la castanyada vam torrar moltes castanyes. Les persones grans bevien vi i menjaven castanyes. Els petits bevien un refresc i menjaven castanyes. I regalaven panallets i castanyes i estava tot molt bo.

I segur que tothom, que tothom, ho va passar molt bé !!!!!
I van haver de córrer per torrar les castanyes perquè plovia !!!!!
Hi havia molta gent que quasi que no hi cavien tots.

Bon Nadal !!!

Lídia, Blanca i Joana

ELS NOSTRES CARRERS

La Plaça de l'Església

La plaça de l'Església serà la protagonista de l'edició de l'Aixada d'aquest hivern. És un dels indrets més emblemàtics del poble, que ha acollit durant anys els actes més importants, tant alegres com tristos, esdevenint un escenari clau per a molts fets rellevants de la nostra història, de la història de Pradell.

Si ens remuntem a l'època de la Guerra Civil (1936-1939), la plaça de l'Església va ser el lloc on es van cremar les imatges religioses a l'inici d'aquest conflicte bèl·lic. També en el marc d'aquesta guerra que va portar tantes morts a moltes famílies, la plaça va acollir l'entrada dels camions carregats de soldats.

L'església és, sens dubte, l'espai més emblemàtic d'aquesta plaça del poble. L'edifici actual fou construït entre els anys 1774 i 1776, després d'haver-se enderrocat l'antiga construcció, de la qual ja en teníem notícies del segle XIII. La nova església parroquial de Pradell de la Teixeta va ser beneïda el dia 22 de juliol de l'any 1776, i dedicada a Santa Maria Magdalena.

Per la importància de l'edifici de l'església al llarg de la història, és la part del poble on més actes, celebracions i cerimònies religioses hi han tingut lloc. Per exemple, cada any per Setmana Santa, és l'espai on inicia i acaba la tradicional processó de Divendres Sant, per cert, molt respectada i ben valorada pels veïns del poble, però també per aquella gent que acostuma a venir de fora. Altres celebracions de caire religiós com la de Corpus també han omplert la plaça de pradellencs, que, en aquest cas, durant molts anys dedicaven hores a elaborar unes curioses i originals catifes de flors que ajudaven a alegrar la jornada, juntament amb els nens i nenes que celebraven la Primera Comunió. Tot i que amb el pas del temps la tradició de les catifes s'ha anat perdent, l'esperit del Corpus continua viu a Pradell.

Però tampoc podem oblidar-nos de les celebracions de caire popular com ho són les ballades de sardanes, tant característiques dels dies de Festa Major. També les cucanyes per la mainada que se celebren en dies com el 'Dia del gos' de la Festa Major de Santa Maria Magdalena, o tallers de circ que omplen la plaça de màgia i il·lusió.

En definitiva, després de molts anys, la plaça de l'Església continua sent el nucli de Pradell, on hi tenen lloc tot tipus de celebracions i actes tant religiosos com populars; moments alegres com casaments, o tristos com enterraments; però el que està clar és que, ara per ara, és el punt de trobada de tots els pradellencs en les dates més assenyalades.

Plaça de l'església

Número	Noms antics	Noms actuals
1.	Església parroquial del poble, dedicada a Santa Maria Magdalena (a)	
2.	Cal Cap de Gos, després, Ca la Pubilla	Cal Remigio (b)
3.	Ca la Pedra	Cal Solana (c)
4.	Cal Gegant	La Clau
5.	L'Abadia	
6.	Cal Duran (d)	Cal Duran
7.	Cal Xixo	Ca l'Angeleta
8.	Cal Santo (e)	Cal Santo
9.	Ca la Potra	Ca la Lolita
10.	Cal Ramon o Ca la Isabel del Metge	Cal Bertranet

- (a) En els darrers anys s'han fet reformes importants com pintar, enrajolar i repassar parts externes de l'edifici, especialment les gàrgoles.
- (b) Antigament hi havia una taverna.
- (c) Anteriorment hi havia un cafè.
- (d) Hi va haver força anys barberia i carnisseria. El local de la carnisseria, anys més tard, l'utilitzava el Pepito Santo per a guardar-hi les fustes, llistons i també taüts. L'11 de març del 1956, quan el telèfon particular encara no arribava a Pradell, es va inaugurar la primera i única línia del poble que prestava servei públic. Connectava amb Reus, temps després amb Les Borges del Camp, i finalment, amb Riudecols. Va deixar de prestar servei l'any 1984, amb l'arribada dels telèfons particulars. Junt a la casa, n'hi ha una de petita que es va annexonar, i en deien Cal Forca.
- (e) Durant uns anys, el Bargalló hi tenia una carnisseria.

1924

2006

Goliat

Més que una opinió és una reflexió: parlem de cartes de paisatge, parlem d'interessos paisatgístics i d'impactes visuals. També parlem de l'interès públic i els serveis públics als ciutadans però, com és que no es pot coordinar tot quan treballen les empreses públiques???

Cóm es pot ubicar un silus de sal en un lloc privilegiat i de possible utilització com a mirador a tota la vall des de la carretera quan en molts dels trams anul·lats de l'antiga carretera s'hagués pogut posar complint amb la mateixa finalitat; no produint un impacte visual tant gran ni vulnerant tant aberradament l'interès del paisatge. Només se m'ocorre una cosa i és que les decisions des d'aquest tipus d'empreses es prenen des d'un despatx tancat, sense que prèviament hi hagi hagut un estudi del terreny sobre el que van a actuar.

Salutacions,

Lurdes Just Trilles

Activitats

Les caramelles ...

Començen els tallers a Pradell de la Teixeta

El passat dissabte 15 de Novembre van començar els tallers de vestuari i de cant a Pradell de la Teixeta.r.

Una dotzena de dones es van aplegar al centre de lectura de

l'ajuntament per començar a tallar les robes que acabaran configurant els futurs vestuaris pels cantants de caramelles. Susagna Navó és l'encarregada de dirigir el taller i també la responsable del disseny dels vestuaris..

Seguidament va donar començament el taller de cant, a càrrec d'Albert Galcerà. Una vintena de veïns es van reunir per començar a treballar la idea de recuperar algunes de les caramelles que antigament es cantaven al poble i per crear-ne de noves.

Tan un taller com l'altre tindran una primera etapa de treball que durarà fins Nadal i després una segona etapa pels volts de setmana santa.

L'associació d'excursionisme ...

L'associació d'excursionisme inaugura un nou any 09 desitjant que vingui replet d'emocions. Aquestes dates nadalencques visitarem un magnífic grèvol florit.

Arribada la primavera, sobre el mes de març, farem una sortida pel Montsant.

Entre l'abril i el maig visitarem les muntanyes de Tivissa i el Juny, pels més arriscats caminadors...pujarem el Pedraforca!!!

És un calendari inicial que anirem concretant, i en el qual esperem les propostes dels socis!

L'associació Cultural de Gent Gran ...

Des de l'Associació farem un pregó aquests dies de festa per fer una assemblea general, ja que cal arreglar la junta, i també convindrà parlar de Sta.Agueda, del Carnestoltes, i de una oportunitat que tenim d'anar a visitar un dissabte Tarragona Romana, podria ser a finals de gener, ja veieu tots els apuntats i els que si vulguin afegir que de feina no ens falta.

Bones festa en nom de l'Associació.

L'associació de joves ...

Des de l'associació de joves volem promoure clarament la unitat entre els joves, i començarem per muntar una esquiada per al jovent (patrocinada en part) del 31 a l'1 gener. (Màxim tard per a confirmar l'assistència: 1 de gener)

D'altra banda, participarem ajudant a engalanar la carrossa dels reis per a fer més festiva la festa i també patrocinarem un cine per a jovent, obert a tota els públics però de temàtica jove. I això és només el començament!!!